

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامی: در بحث معرفت نفس ذیل نکته پنجم، در مورد حضور قلب در نماز فرموده اید ما هرچه در این جهت سعی کنیم، خود این تلاش حجابی برای نفس ایجاد می کند و برای داشتن حضور قلب باید آمادگی ای در ما شکل بگیرد و آن وقت ملکی ما را به آنجا که باید برویم می اید و می برد. آنچه از اوایل کتاب آداب الصلوه امام خمینی بیاد دارم اینست که ایشان از اولین گامهای رسیدن به حضور قلب را «استرجاع» فرموده بودند و از بقیه هم توصیه هایی با همین مضمون شنیده ایم. لطفا مضمون صحبت خود را در صورت امکان برایمان بازتر بفرمایید و توصیه خود را در این زمینه به ماهایی که هنوز اول راهیم بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در استرجاع و رجوع به حق در ذکر «انا لله و انا الیه راجعون» عملا انسان خود را در محضر حق قرار می دهد تا خداوند به نور فرشتگان قلب او را به سوی خود بکشاند ولی اگر مثلا در نماز بخواهیم با اراده های جزئی خود تلاش کنیم تا حضور قلب پیش بیاید همان تلاش ما نوعی حجاب برای ما می شود. موفق باشید